

[Hanne Budtz.]

ligere reaktioner, og påtænker ministeren noget i den retning?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg forstår, at fru Hanne Budtz med sit sidste spørgsmål tænker på, om der muligt er hjemmel til at idømme konfiskation. Det har jeg ikke undersøgt. Jeg vil ikke tro det; der kan formentlig ikke foretages konfiskation efter politivedtægten. Men på den givne foranledning vil jeg gerne undersøge, om der skulle være hjemmel hertil.

I øvrigt vil jeg mene, at den rigtige kurs vil være at forhøje bøderne, hvis de bøder, der nu er idømt, ikke virker så afdæmpende, som det var hensigten. Med andre ord: hvis de ikke har den fornødne effekt, vil jeg gå ud fra som givet, at domstolene vil tage denne holdning fra de handlendes side som udtryk for, at bøderne hidtil har været for små, og så er der jo mulighed for efterhånden at nå op på et niveau, så de handlende alligevel må til at overveje, om der nu er forrentning i det, de foretager sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Philipsen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Hvorledes vil ministeren sikre en hurtig afslutning af forhandlingerne med det kgl. kapel og det kgl. teaters kor om påbegyndelse af tv-transmissioner fra teatrets forestillinger?“

Skriftlig begrundelse.

Forhandlingerne mellem Danmarks radio og de interesserede parter på det kgl. teater om tv-transmissioner synes nu at være ved at kunne afsluttes med et positivt resultat, idet alene koret og det kgl. kapel stadig fører forhandlinger. Det kan imidlertid ikke være rigtigt, at disse to personalegrupper kan standse transmissioner, som tilsyneladende hele landets befolkning ønsker gennemført.

Johan Philipsen: Må jeg til den skriftlige begrundelse føje nogle ganske få sætninger. Det er lykkeligvis således her i vort land, at de fleste er enige i, at vi skal have et nationalteater uanset omkostningerne. Men der er mange, mange ud over landet, der ikke kan forstå i disse tider, hvor teknikken i årevis har været til rådighed, at de oplevelser, som kan hentes fra dette nationalteater, og som jeg personlig ofte har været så glad ved, ikke kan bringes ud via Danmarks radio til hele landets befolkning.

Nu er situationen konkret den i de forhandlinger, der har været ført længe, at der er økonomiske uoverensstemmelser imellem de to institutioner, der begge er under ministeren for kulturelle anliggendes ansvarsområde. Dette er ikke et forsøg på at true, det er kun en ren og skær konstatering af de faktiske forhold.

Må jeg så føje til, at det ofte i pressen har været refereret således, at det er Danmarks radios skyld, at det ikke er blevet til noget med de hidtidige forhandlinger. Jeg er enig med driftsledelsen for Danmarks radio, når den siger, at den ikke kan gå videre i økonomiske tilbud, for det vil få betydelige, afsmittende virkninger inden for radioens og fjernsynets område, hvor honorarerne i forvejen er høje nok. Det sidste synspunkt er jeg også enig i. Derfor har jeg spurgt ministeren, hvad han kan gøre for at få ende på denne økonomiske strid.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg tror ikke, det tjener noget formål at diskutere skyld eller ikke skyld fra det kgl. teaters side eller fra Danmarks radios side i dag.

Det er bekendt, at spørgsmålet om tv-transmissioner fra det kgl. teater ikke er af ny dato. Det har været diskuteret gennem en årrække, men konkrete forhandlinger kom først i gang på initiativ af den daværende kulturminister, hr. K. Helveg Petersen, den 27. november 1970. Forhandlin-